

- впровадження рекомендованої Всесвітньою туристичною організацією ООН (ЮНВТО) системи сателітного рахунка;
 - заснування десяти туристичних представництв за кордоном;
 - лібералізація візового режиму з десятима країнами світу,
- що є

цільовими туристичними ринками для України.

Реалізація Стратегії дасть змогу:

- підвищити конкурентоспроможність національного та регіональних туристичних продуктів;
- підвищити якість життя населення шляхом забезпечення економічного зростання, екологічної безпеки, консолідації суспільства, надання доступу до послуг у сфері туризму та курортів;
- створити нові робочі місця, розширити можливості населення щодо працевлаштування та самозайнятості;
- створити сучасну туристичну інформаційну інфраструктуру, а також забезпечити поширення інформації про туристичні ресурси України у світовому інформаційному просторі.

Удосконалення стратегії розвитку галузі туризму має бути комплексним і не зводиться лише до раціонального використання наявного ресурсно-рекреаційного потенціалу регіону. Необхідне якісне покращення кінцевого продукту його функціонування, найбільш повне задоволення потреб населення, створення високо конкурентного туристичного продукту. Усе це зумовило необхідність перегляду принципів і пріоритетів у сфері управління туристичною діяльністю, вивчення міжнародного досвіду функціонування туризму. Проте механічно переносити методи управління туризмом, що існують на Заході, в українське середовище не варто без урахування особливостей та умов національного розвитку. Отже, урахування зазначених проблем та раціоналізація сучасної стратегії розвитку на рівні держави та регіону суттєво покращить політичну й економічну стабільність України та задовольнить потреби туристів незалежно від обраного виду туризму.

РЕЗЕРВИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Осовець О.Е.

Науковий керівник – Богдан Н.М., д-р екон. наук, доцент

Розвиток ринкових відносин в Україні зумовлює діяльність підприємств, умов їх функціонування на ринку. Тому підприємствам для того, щоб вижити, необхідно правильно визначити свою стратегію

та тактику поведінки на ринку та систематично проводити управління діяльністю підприємства з метою підвищення ефективності діяльності та отримання прибутку.

Актуальність проблеми підвищення ефективності усіх сторін діяльності підприємств в контексті підвищення ефективності роботи економіки України в цілому в складних умовах сьогодення потребує подальших досліджень та розробки практичних рекомендацій.

Управління ефективністю – багатогранна проблема, яка допускає використання різних підходів і концепцій. Задача керівника, перед яким постало питання підвищення ефективності діяльності підприємства, полягає саме в тому, щоб вибрати підхід, який найбільш підходить умовам його підприємства, органічно вписати його в загальну систему управління.

Система управління ефективністю діяльності підприємства може бути представлена як складова трьох взаємопов'язаних елементів:

- етика результативності – організаційного контексту, культури та менталітету працівників, в рамках яких підприємство намагається досягти тих чи інших результатів;

- система контролю та управління результатами діяльності – систематичних процесів, процедур та методологічних підходів, які використовуються для оцінки результатів діяльності підприємства і зворотного зв'язку з метою їх покращання;

- система управління ефективністю персоналу – процесів та стимулів, що використовуються для досягнення максимального рівня віддачі від працівників.

Кожен з цих трьох елементів включає в себе ряд напрямків, які повинні бути тісно пов'язані між собою. Так, управління ефективністю персоналу включає параметри і критерії оцінки роботи працівників, процес розгляду результатів їх роботи, зворотній зв'язок та організаційні висновки. При цьому можна до нескінченності розглядати та вимірювати ефективність роботи співробітників, але, якщо результати цих вимірів прямо не пов'язати з заробітною платою та кар'єрним ростом, тобто з системою мотивації, то робота буде абсолютно неефективною. Етика високої результативності також формується під впливом ефективної системи мотивації та контролю, з чітким визначенням цілей та пріоритетів підприємства, чітким та однозначним розподілом повноважень та відповідальності.

Необхідно відзначити, що, урахуовуючи невеличкі розміри туристських підприємств, невеличкі обсяги їх реалізації та кількість працівників, вище перелічені показники зводяться до декількох фінансово-економічних.

Важливим аспектом ефективного функціонування туристичного підприємства є об'єктивна оцінка результатів діяльності, тобто виявлення відхилень у функціонуванні бізнес-процесів, що дозволяє скоригувати показники ефективності у майбутніх періодах.

Ефективна модель управління туристичним підприємством повинна враховувати специфіку діяльності підприємств цієї сфери, особливості туристичної пропозиції та нетрадиційну порівняно з підприємствами виробничої сфери сукупність бізнес-процесів.

Для туристських підприємств малого і середнього бізнесу деколи стає непосильним завданням визначення ефективності своєї діяльності в силу різних обставин: нестача фінансових ресурсів, відсутність кваліфікованих фахівців і т.д. Ще однією проблемою для даної категорії організацій є невизначеність об'єкта дослідження.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В ТУРИСТСЬКОМУ БІЗНЕСІ

Плахтій С.П.

Науковий керівник – Богдан Н.М., д-р екон. наук, доцент

Масштаби і динаміка змін в інноваційній діяльності визначили необхідність дослідження, систематизації та впорядкування наукових знань в даній області. Інновації в туризмі приносять нові ідеї, послуги та продукти на ринок, що дозволяє сервісу та рівню пропозиції переходити на вищий щабель розвитку. Однак в посткризових умовах сукупність таких чинників, як несприятливий вплив макроекономічних шоків, посилення потоку фінансових ризиків, дефіцит власних фінансових ресурсів формує низьку інноваційну активність. Внаслідок цього виникає теоретична і практична проблема вибору оптимальних механізмів управління інноваційним розвитком сфери послуг, спрямованих на виробництво інновацій, тобто нових технічних розробок, нових технологій, нових рішень і нових методів управління протікають в економіці процесами.

Актуальність обраної теми полягає в тому, що на сьогоднішній день інноваційна діяльність є необхідною у багатьох сферах підприємництва. Винятком не є і туристична галузь. Стрімко розвивається індустрія туризму, використовуючи очевидні, що лежать на поверхні резерви розвитку, потребує нового імпульсу, в пошуку інновацій для обґрунтування своїх позицій в конкурентній боротьбі. Здатність зацікавити мандрівників своєю діяльністю є гарантією стабільного доходу і розвитку бізнесу. Можливо це, лише застосовуючи інновації, які виділять компанію серед інших.